

komme til at give den Kjendelse, at for Fremtiden kan det skee paa den og den Maade, men da skeer det ogsaa med 8 Dages Barsel; men skulde vi betragte det paagjældende Valg som et nyt udfkrevet i Henhold til § 76, saa komme vi ikke igjennem, det vil ikke blive en Grundvold, hyorpaa vi kunne staae; thi vi kunne ikke lade Indenrigsministerens engang givne Mandat til Valgbestyrelserne have en evigvarende Tilstedeværelse, idetmindste indtil der engang igjen kommer et almindeligt Valg; det lader sig ikke gjøre. Vi have ikke alene at udsætte Sagen, for at undersøge, hvorledes det er gaaet til med dette Valg, men vi have ogsaa i dette Dieblik at udsætte Sagen, for at vi kunne undersøge det meget vigtige Spørgsmaal angaaende Valgloven; det kunne vi ikke komme til her at afgjøre strax. Jeg haaber, at vi ikke ville afgjøre det ved at forkaeste Valget, og det var den ene Maade, hyorpaa vi kunne komme til et afgjørende Resultat, men jeg troer ikke, at vi have en anden Maade at afgjøre Sagen paa. Derfor raader jeg de ærede Herrer, at de istedetfor at trænge paa, at de skulle kjende over Valget strax, til at stemme med os, at vi holde os tilbage derfra, for at vi kunne tage nærmere Anstand og tænke over, paa hvilket Grundlag vi skulde komme til at anerkjende dette Valg, om det skal skee i Henhold til § 76, hvad jeg ikke kan troe, eller i Henhold til § 31, hvorved man var indenfor Mulighedens Rige.

Rosenvorn: Jeg vil tillade mig at spørge den ærede sidste Taler om, til hvilken Side han, ved at omtale Medlemmers tidligere Stilling til Valgspørgsmaal, regner mig, da jeg ikke veed, at jeg nogenstunde har raadet Thinget til nogen Strengthed i saa Henseende. Jeg har altid raadet til at gaae frem med Milddhed, at det ikke skulde gaae ud over den Valgte, men over Valgbestyrelserne, og hvis den ærede Taler kan paavise en Yttring af mig, som gaaer i modsat Retning, saa maa jeg bede ham at anføre den. Jeg erindrer det ikke, og jeg troer ikke, at jeg tidligere har udtalt det. Naar den samme ærede Taler yttrerede, at Analogien af § 31 her skulde følges, saa lader det sig ikke gjøre, da Bekjendtgjørelsen skal foregaae til Kirkefesterne 2 Søndage

efter hinanden; der maatte altsaa foregaae en Forandring i Loven, førend der kunde være Spørgsmaal om, i Tilfælde som det nærværende, at gjøre Anvendelse af Bestemmelsen i § 31. Det er naturligviis en Selvsølge, at jeg for mit Vedkommende ikke vilde have Noget imod at udsætte Afgjørelsen af det foreliggende Spørgsmaal, hvis jeg havde nogen Forestilling om, hvorlænge det Hele kunde vare; men, naar skulle vi komme saavidt, at vi kunne bedømme Gyldigheden af den Valgtes Valg? Det er blevet udtalt, at det skulde vi gjøre, naar vi ere komne til at blive enige om, om vi skulde forandre Valgloven, eller hvorledes Sagen for Fremtiden skal ordnes, eller naar de Undersøgelser, som ere indledede, ere sluttede; men jeg troer slet ikke, at nærværende Rigsdag, medens den er samlet, nogenstunde vil være bedre istand til at bedømme Gyldigheden af nærværende Valg, end for Dieblicket idag. At vi skulle være saa nidkjære, for at ordne Udøvelsen af den Myndighed, som ved Slutningen af § 76 er givet Indenrigsministeren, dertil seer jeg ingen Grund, ligesaa lidt som jeg kan see, hvorfor vi nu skulle gaae strengere tilværks end tidligere; thi det staaer jo til Indenrigsministeren i saa Henseende at træffe de Foranstaltninger, som han anseer for rigtige; billiger Ministeren ikke den Fremgangsmaade, som her er fulgt, saa staaer det jo til ham for Fremtiden at forebygge lignende. Den hele Correspondance gaaer jo, som bekjendt, gjennem Amtmanden til Valgbestyrelserne, og derved kan jo den Regel indskræpes, som Ministeren anseer for den rette; den Bei kan man, efter min Formening, meget godt gaae. Efter alle Overveielser kan jeg altsaa ikke sjonne, at der er Anledning til at udsætte Anerkjendelsen af Valgets Gyldighed.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maaribo Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Monrad: Jeg frasalder det.

L. Scholer: Denne Sag har stillet sig noget tvivlsom for mig. Jeg har hørt det ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtale, at, naar man vilde gaae ind paa at anerkjende det stedfundne Valg, kunde det have til Følge, at de almindelige Valg, som vare udfkrevne, efter Valg-